

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัย : เปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดกับโรงเรียนอนุบาลเอกชน ได้เสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้ คือ

1. ผลการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดและโรงเรียนอนุบาลเอกชน
2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดกับโรงเรียนอนุบาลเอกชน
3. ผลการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดและโรงเรียนอนุบาลเอกชน
4. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดและโรงเรียนอนุบาลเอกชน
5. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน กับพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน

1. ผลการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดและโรงเรียนอนุบาลเอกชน
 - 1.1 แสดงความถี่เฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ปรากฏผลในตารางที่ 2 ดังนี้

תוצאות המבחן המשותף של תכונות התבונה והיכולת ללמוד במסגרת תוכנית הלימודים המשותפת של המוסדות המכלוליים והמכלוליים
 תוצאות המבחן המשותף של תכונות התבונה והיכולת ללמוד במסגרת תוכנית הלימודים המשותפת של המוסדות המכלוליים והמכלוליים

זמנית	מרכז		הרעיונות והיכולת ללמוד		הרעיונות והיכולת ללמוד		F	F Prob.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. המבחן המשותף של תכונות התבונה והיכולת ללמוד								
רצף גורם	0.404	1.265	0.0	0.0	0.505	1.404	0.496	0.490
1.1 רצף גורם	2.742	5.402	0.841	1.347	3.218	5.949	0.607	0.446
1.2 רצף גורם	5.105	7.083	6.148	7.534	4.844	7.199	0.103	0.752
2. המבחן המשותף של תכונות התבונה והיכולת ללמוד								
רצף גורם	1.188	2.321	0.849	0.716	1.273	2.585	0.102	0.754
2.1 רצף גורם	0.799	1.793	0.789	0.630	0.802	1.998	0.000	0.991
2.2 רצף גורם	7.084	6.007	10.123	2.593	6.324	6.425	1.301	0.269
3. המבחן המשותף של תכונות התבונה והיכולת ללמוד								
רצף גורם	0.463	1.411	0.565	1.130	0.438	1.504	0.025	0.897
3.1 רצף גורם	0.090	0.300	0.0	0.0	0.113	0.334	0.441	0.515
3.2 רצף גורם	8.437	9.866	9.500	13.160	8.171	9.395	0.055	0.817
4. המבחן המשותף של תכונות התבונה והיכולת ללמוד								
4.1 המבחן המשותף של תכונות התבונה והיכולת ללמוד	89.575	46.433	51.544	40.536	99.083	43.820	3.859	0.065
4.2 המבחן המשותף של תכונות התבונה והיכולת ללמוד	11.310	13.242	9.628	4.410	11.731	14.741	0.077	0.785
4.3 המבחן המשותף של תכונות התבונה והיכולת ללמוד	15.728	24.655	22.287	36.115	14.088	22.244	0.342	0.566
4.4 המבחן המשותף של תכונות התבונה והיכולת ללמוד	10.463	14.453	5.371	4.558	11.735	15.868	0.608	0.446
5. המבחן המשותף של תכונות התבונה והיכולת ללמוד								
רצף גורם	162.159	115.599	267.239	194.115	135.889	74.981	5.035	0.038
5.1 רצף גורם	86.837	53.391	105.142	65.415	82.260	51.412	0.575	0.458
5.2 רצף גורם	106.552	54.809	126.679	54.572	101.520	55.448	0.662	0.426
6. המבחן המשותף של תכונות התבונה והיכולת ללמוד								
רצף גורם	8.713	17.081	2.054	3.276	10.378	18.779	0.750	0.398
6.1 רצף גורם	28.359	28.791	30.642	32.113	27.789	29.017	0.030	0.865
6.2 רצף גורם	119.685	41.174	91.305	51.710	126.780	36.662	2.572	0.126
7. המבחן המשותף של תכונות התבונה והיכולת ללמוד								
רצף גורם	4.105	9.775	2.093	2.950	4.608	10.860	0.203	0.658
7.1 רצף גורם	1.880	2.176	2.385	2.929	1.760	2.050	0.231	0.636
7.2 רצף גורם	31.453	27.244	28.734	26.761	32.133	28.186	0.047	0.830
8. המבחן המשותף של תכונות התבונה והיכולת ללמוד								
רצף גורם	119.446	87.878	142.477	77.995	113.688	91.588	0.331	0.572
8.1 רצף גורם	165.464	96.313	25.168	59.376	175.537	102.487	0.869	0.364
8.2 רצף גורם	223.113	115.312	160.313	88.004	238.813	118.234	1.524	0.233

จากตารางที่ 2 แสดงความถี่เฉลี่ยรวมของพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดและโรงเรียนอนุบาลเอกชน ปรากฏว่าในห้องเรียนระดับอนุบาลมีพฤติกรรมนักเรียนตอบสนองทางวาจามากที่สุด รองลงมาคือนักเรียนตอบสนองทางท่าทาง ครูบรรยายทั้งทางท่าทางและทางวาจา ครูใช้คำสั่งทางวาจา และนักเรียนตอบสนองทั้งทางท่าทางและทางวาจตามลำดับ พฤติกรรมที่ไม่เกิดขึ้นเลยคือนักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อครูทั้งทางท่าทางและทางวาจา และนักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อครูทางวาจา

จากความถี่เฉลี่ยของพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ในโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด แสดงให้เห็นว่าในโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดเกิดพฤติกรรมครูบรรยายทั้งทางท่าทางและทางวาจามากที่สุด รองลงมาคือนักเรียนตอบสนองทางวาจา นักเรียนตอบสนองทั้งทางท่าทางและทางวาจา ครูบรรยายทางวาจา และนักเรียนตอบสนองทางท่าทางตามลำดับ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นน้อยที่สุดคือนักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อครูทางท่าทาง และพฤติกรรมที่ไม่เกิดขึ้นเลยคือนักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อครูทั้งทางท่าทางและทางวาจา และนักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อครูทางวาจา

ส่วนโรงเรียนอนุบาลเอกชน เกิดพฤติกรรมนักเรียนตอบสนองทางวาจามากที่สุด รองลงมาคือนักเรียนตอบสนองทางท่าทาง ครูบรรยายทั้งทางท่าทางและทางวาจา ครูใช้คำสั่งทางวาจา และนักเรียนตอบสนองทั้งทางท่าทางและทางวาจตามลำดับ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นน้อยที่สุดคือนักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องไห้, ร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้องด้วยทั้งทางท่าทาง และพฤติกรรมที่ไม่เกิดขึ้นเลยคือประเภทนักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อครูทั้งทางท่าทางและทางวาจา เฉพาะทางท่าทางและเฉพาะทางวาจา

ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานรวมของพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดและโรงเรียนอนุบาลเอกชน จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์แต่ละพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท มีการกระจายใกล้เคียงกัน มีลักษณะการเกิดพฤติกรรมคล้ายคลึงกัน ยกเว้นพฤติกรรมต่อไปนี้มี การกระจายต่างกันมากหรือมีลักษณะการเกิดพฤติกรรมแตกต่างกัน คือ

ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียนทั้งทางท่าทางและทางวาจา
 ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียนทางท่าทาง
 นักเรียนแสดงความคิดเห็นริเริ่มทั้งทางท่าทางและทางวาจา
 นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้องกับทางท่าทางและทางวาจา
 นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อครูทางท่าทาง

1.2 แสดงอันดับที่ความถี่เฉลี่ยรวมของพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดและโรงเรียนอนุบาลเอกชน ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงอันดับที่ความถี่เฉลี่ยรวมของพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์
ระหว่างครูกับนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด
และโรงเรียนอนุบาลเอกชน

อันดับที่	พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	ความถี่เฉลี่ยรวม
1	8.2 นักเรียนตอบสนองทางวาจา	223.113
2	8.1 นักเรียนตอบสนองทางท่าทาง	165.494
3	5. ครูบรรยายทั้งทางท่าทางและทางวาจา	162.159
4	6.2 ครูใช้คำสั่งทางวาจา	119.685
5	8 นักเรียนตอบสนองทั้งทางท่าทางและทางวาจา	119.446
6	5.2 ครูบรรยายทางวาจา	106.552
7	4.1 ครูถามคำถามที่จำกัดคำตอบ	89.575
8	5.1 ครูบรรยายทางท่าทาง	86.837
9	14.1 เงียบ	56.553
10	7.2 ครูทำหน้า, ชู, วิจารณ์ทางวาจา	31.453
11	6.1 ครูใช้คำสั่งทางท่าทาง	28.359
12	4.3 ครูถามคำถามที่ต้องการให้นักเรียนวิเคราะห์ และ/หรือแสดงความคิดเห็น	15.728
13	14.2 สบสน	14.863
14	11.2 นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องไห้, ร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องเกี่ยวกับตัวเองทางวาจา	11.594
15	4.2 ครูถามคำถามที่ถามความต้องการ	11.310
16	4.4 ครูถามคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ	10.463

อันดับที่	พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	ความถี่เฉลี่ยรวม
17	10.2 นักเรียนแสดงความคิดเห็นริเริ่มทางวาจา	10.030
18	6. ครูใช้คำสั่งทั้งทางท่าทางและทางวาจา	8.713
19	3.2 ครูยอมรับความคิดเห็นและ/หรือนำความคิดเห็นของนักเรียนไปใช้ทางวาจา	8.437
20	2.2 ครูยกย่องชมเชยนักเรียนทางวาจา	7.084
21	12.2 นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องไห้, ร้องขอ, กลาวโทษ ในเรื่องที่ผิดอื่นเกี่ยวข้องกับควยทางวาจา	5.158
22	1.2 ครูยอมรับความรู้สึกของนักเรียนทางวาจา	5.105
23	7. ครูตำหนิ, ชู, วิจารณ์ทั้งทางท่าทางและทางวาจา	4.105
24	9.1 นักเรียนแสดงพฤติกรรมไม่ตอบสนองทางท่าทาง	2.836
25	1.1 ครูยอมรับความรู้สึกของนักเรียนทางท่าทาง	2.742
26	7.1 ครูตำหนิ, ชู, วิจารณ์ทางท่าทาง	1.880
27	11. นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องไห้, ร้องขอ, กลาวโทษ ในเรื่องที่เกี่ยวกับตัวเองทั้งทางท่าทางและทางวาจา	1.642
28	10. นักเรียนแสดงความคิดเห็นริเริ่มทั้งทางท่าทางและทางวาจา	1.246

อันดับที่	พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	ความถี่เฉลี่ยรวม
29	2. ครูยกย่องชมเชยนักเรียนทั้งทางท่าทางและทางวาจา	1.188
30	2.1 ครูยกย่องชมเชยนักเรียนทางท่าทาง	0.799
31	9.2 นักเรียนแสดงพฤติกรรมไม่ตอบสนองทางวาจา	0.544
32	3. ครูยอมรับความคิดเห็นและ/หรือนำความคิดเห็นของนักเรียนไปใช้ทั้งทางท่าทางและทางวาจา	0.463
33	10.1 นักเรียนแสดงความคิดเห็นริเริ่มทางท่าทาง	0.438
34	1. ครูยอมรับความรู้สึกของนักเรียนทั้งทางท่าทางและทางวาจา	0.404
35	9. นักเรียนแสดงพฤติกรรมไม่ตอบสนองทั้งทางท่าทางและทางวาจา	0.259
36	12. นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องไห้, ร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้องด้วยทั้งทางท่าทางและทางวาจา	0.250
37	11.1 นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องไห้, ร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องเกี่ยวกับตัวเองทางท่าทาง	0.128
38	12.1 นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องไห้, ร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้องด้วยทางท่าทาง	0.103

อันดับที่	พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	ความถี่เฉลี่ยรวม
39	3.1 ครูยอมรับความคิดเห็นและ/หรือนำความคิดเห็นของนักเรียนไปใช้ทางทาทาง	0.090
40	13.1 นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อครูทางทาทาง	0.034
41	13. นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อครูทั้งทางทาทางและทางวาจา	0.0
42	13.2 นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อครูทางวาจา	0.0

จากตารางที่ 3 แสดงอันดับที่ความถี่เฉลี่ยรวมของพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดและโรงเรียนอนุบาลเอกชน ผู้วิจัยกำหนดให้พฤติกรรมที่มีความถี่มากกว่า 100 แสดงว่าเกิดพฤติกรรมนั้นมาก ความถี่ระหว่าง 10-100 แสดงว่าเกิดพฤติกรรมนั้นปานกลาง และความถี่ต่ำกว่า 10 แสดงว่าเกิดพฤติกรรมนั้นน้อย จะเห็นได้ว่า

พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นมาก ได้แก่พฤติกรรมตามลำดับ ดังนี้

นักเรียนทอบนองทางวาจา

นักเรียนทอบนองทางท่าทาง

ครูบรรยายทั้งทางท่าทางและทางวาจา

ครูใช้คำสั่งทางวาจา

นักเรียนทอบนองทั้งทางท่าทางและทางวาจา

ครูบรรยายทางวาจา

พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นปานกลาง ได้แก่พฤติกรรมตามลำดับ ดังนี้

ครูถามคำถามที่จำกัดคำตอบ

ครูบรรยายทางท่าทาง

เงี่ย

ครูทำหนิ, ชู, วิจารณ์ทางวาจา

ครูใช้คำสั่งทางท่าทาง

ครูถามคำถามที่ต้องการให้นักเรียนวิเคราะห์

สัมผัส

นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องเกี่ยวกับตัวเอง

ทางวาจา

ครูถามคำถามที่ถามความต้องการ

ครูถามคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ

นักเรียนแสดงความคิดริเริ่มทางวาจา

พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นน้อย ได้แก่พฤติกรรมตามลำดับ ดังนี้

ครูใช้คำสั่งทั้งทางท่าทางและทางวาจา

ครูยกย่องชมเชยนักเรียนทางวาจา

นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้อง
ควยทางวาจา

ครูยอมรับความรู้สึกของนักเรียนทางวาจา

ครูตำหนิ, ชู, วิจารณ์ทั้งทางท่าทางและทางวาจา

นักเรียนแสดงพฤติกรรมไม่ตอบสนองทางท่าทาง

ครูยอมรับความรู้สึกของนักเรียนทางท่าทาง

ครูตำหนิ, ชู, วิจารณ์ทางท่าทาง

นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องเกี่ยวกับตัวเอง

ทั้งทางท่าทางและทางวาจา

นักเรียนแสดงความคิดริเริ่มทั้งทางท่าทางและทางวาจา

ครูยกย่องชมเชยนักเรียนทั้งทางท่าทางและทางวาจา

ครูยกย่องชมเชยนักเรียนทางท่าทาง

นักเรียนแสดงพฤติกรรมไม่ตอบสนองทางวาจา

ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียนทั้งทางท่าทางและทางวาจา

นักเรียนแสดงความคิดริเริ่มทางท่าทาง

ครูยอมรับความรู้สึกของนักเรียนทั้งทางท่าทางและทางวาจา

นักเรียนแสดงพฤติกรรมไม่ตอบสนองทั้งทางท่าทางและทางวาจา

นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้อง

ควยทั้งทางท่าทางและทางวาจา

นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องเกี่ยวกับตัวเอง
ทางท่าทาง

นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้อง
กัวยทางท่าทาง

ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียนทางท่าทาง

นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อครูทางท่าทาง

พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ที่ไม่เกิดขึ้นเลยทั้งในโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด
และโรงเรียนอนุบาลเอกชน คือ นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อครูทั้งทางท่าทาง
และทางวาจา และนักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อครูทางวาจา

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด กับโรงเรียนอนุบาลเอกชน

2.1 พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่มีความถี่ในระดับ
ปานกลางและระดับมาก

ก) พฤติกรรมที่โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดมีความถี่มากกว่า
โรงเรียนอนุบาลเอกชน คือพฤติกรรมลำดับต่อไปนี้

ครูบรรยายทั้งทางท่าทางและทางวาจา

ครูบรรยายทางท่าทาง

ครูบรรยายทางวาจา

นักเรียนตอบสนองทั้งทางท่าทางและทางวาจา

เจียบ

ข) พฤติกรรมที่โรงเรียนอนุบาลเอกชนมีความถี่มากกว่าโรงเรียน
อนุบาลประจำจังหวัด คือพฤติกรรมลำดับต่อไปนี้

นักเรียนตอบสนองทางวาจา

นักเรียนตอบสนองทางท่าทาง
ครูใช้คำสั่งทางวาจา
ครูถามคำถามที่จำกัดคำตอบ
สั้น

2.2 พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่มีความดีในระดับ
น้อย แต่ละพฤติกรรมมีความถี่ใกล้เคียงกันทั้งในโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดและ
โรงเรียนอนุบาลเอกชน

2.3 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่าง
ครูกับนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดกับโรงเรียนอนุบาลเอกชน ผลปรากฏ
ว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 2 พฤติกรรม คือ
ครูบรรยายทั้งทางท่าทางและทางวาจา และนักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อครู
ทางท่าทาง ดังแสดงในตารางที่ 4 และตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมครูบรรยาย
ทั้งทางท่าทางและทางวาจา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	F Prob.
ระหว่างกลุ่ม	1	55209.156	55209.152	5.035	0.038
ภายในกลุ่ม	18	197372.750	10965.152		
รวม	19	252581.875			

จากตารางที่ 4 แสดงว่าครูที่สอนในโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด
กับครูที่สอนในโรงเรียนอนุบาลเอกชนมีพฤติกรรมครูบรรยายทั้งทางท่าทางและ
ทางวาจา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$) คือ เกิดพฤติกรรมครูบรรยาย
ทั้งทางท่าทางและทางวาจาในโรงเรียนอนุบาลเอกชนโดยเฉลี่ย 267.239 ครั้ง
(S.D. = 194.115) มากกว่าที่เกิดในโรงเรียนอนุบาลเอกชนซึ่งเกิดขึ้นโดย
เฉลี่ย 135.889 ครั้ง (S.D. = 74.981)

ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมนักเรียน
แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อครูทางท่าทาง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	F Prob.
ระหว่างกลุ่ม	1	0.090	0.090	4.800	0.042
ภายในกลุ่ม	18	0.338	0.019		
รวม	19	0.428			

จากตารางที่ 5 แสดงว่านักเรียนในโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดกับนักเรียนในโรงเรียนอนุบาลเอกชนมีพฤติกรรมก้าวร้าวต่อครูทางท่าทางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$) กล่าวคือ เกิดพฤติกรรมนักเรียนก้าวร้าวต่อครูทางท่าทางในโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดโดยเฉลี่ย 0.168 ครั้ง (S.D. = 0.336) แต่ในโรงเรียนอนุบาลเอกชนไม่เกิดพฤติกรรมนี้เลย

3. ผลการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนโรงเรียน

อนุบาลประจำจังหวัดและโรงเรียนขนาดเอกชน

3.1 ความถี่เฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน ได้แสดงไว้ในตารางที่ 6 ดังนี้

תרגיל 6 שאלות הבחנה והתשובות על שאלות הבחנה של קורס הסטטיסטיקה של המחלקה ללימודי מדעי החיים והבריאות
 שאלות הבחנה והתשובות על שאלות הבחנה

שאלה	נתונים		תוצאות הבחינה		תוצאות הבחינה		F	F Prob.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ממוצע מספר הפירות	3.153	1.767	2.488	1.740	3.319	1.790	0.697	0.415
2. שכיחות הפירות	6.199	4.719	5.432	2.899	6.391	5.131	0.126	0.727
3. ממוצע מספר הפירות	0.210	0.343	0.268	0.536	0.195	0.300	0.136	0.716
4. סך, סך, ממוצע	8.949	6.378	10.919	6.357	8.457	6.493	0.436	0.505
5. סך / מספר / מספר / מספר	4.547	3.239	3.078	1.233	4.908	3.503	1.022	0.325
6. מספר / מספר / מספר	0.563	0.981	1.020	2.041	0.448	0.561	1.095	0.309
7. מספר / מספר / מספר	0.316	0.447	0.369	0.597	0.302	0.426	0.068	0.797
8. מספר / מספר	0.487	0.682	0.235	0.337	0.550	0.739	0.668	0.424
9. מספר / מספר	3.164	1.925	1.905	1.135	3.479	1.976	2.284	0.148
10. מספר / מספר	3.249	1.798	3.497	1.331	3.187	1.878	0.095	0.761
11. מספר / מספר	3.548	1.969	4.380	3.222	3.340	1.614	0.887	0.359
12. מספר / מספר	2.825	2.962	3.754	4.966	2.593	2.428	0.478	0.498
13. מספר / מספר	6.555	6.618	8.505	10.566	6.067	5.646	0.421	0.525
14. מספר / מספר	0.329	0.641	0.513	0.678	0.283	0.646	0.402	0.534
15. מספר / מספר	0.453	0.596	0.450	0.354	0.455	0.652	0.000	0.988
16. מספר / מספר	0.697	0.668	0.827	0.964	0.665	0.611	0.181	0.676
17. מספר / מספר	0.578	0.657	0.348	0.259	0.636	0.718	0.603	0.448
18. מספר / מספר	8.307	6.578	8.892	9.386	8.161	6.089	0.038	0.849
19. מספר / מספר	3.550	3.367	3.717	2.888	3.508	3.561	0.012	0.915
20. מספר / מספר	2.593	2.042	2.212	2.213	2.688	2.063	0.166	0.688
21. מספר / מספר	2.208	2.368	3.029	2.875	2.002	2.285	0.589	0.453
22. מספר / מספר	2.790	1.851	1.676	0.303	3.069	1.976	1.899	0.185
23. מספר / מספר	29.647	15.877	25.068	14.890	30.792	16.369	0.403	0.534
24. מספר / מספר	2.771	2.560	1.779	1.654	3.019	2.725	0.741	0.401
25. מספר / מספר	3.292	2.191	3.387	2.055	3.268	2.288	0.009	0.926
26. מספר / מספר	1.585	1.156	1.290	1.215	1.664	1.169	0.323	0.577

จากตารางที่ 6 แสดงความถี่เฉลี่ยรวมของพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดและโรงเรียนอนุบาลเอกชน แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพฤติกรรมเล่นกับเพื่อน, คุยกับเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือ สั่ง, บอก, แนะนำ พฤติกรรมพูดทำพินัน, พูดโอ้อวด พฤติกรรมเอาของเพื่อนมาทำหรือใช้โดยเพื่อนไม่อนุญาต, ก้าวกายสิทธิ์ผู้อื่น และพฤติกรรมช่วยผู้อื่นทำงานหรือเล่นตามลำดับ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นน้อยที่สุดคือ ปล่อยโยนควยคำพูดหรือทำทาง

พฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนที่เกิดในโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดมากที่สุดคือเล่นกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน รองลงมาคือ สั่ง, บอก, แนะนำ พฤติกรรมพูดทำพินัน, พูดโอ้อวด และเอาของเพื่อนมาทำหรือใช้โดยเพื่อนไม่อนุญาต, ก้าวกายสิทธิ์ผู้อื่น ตามลำดับ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นน้อยที่สุดคือ ชมเชยเพื่อน

ส่วนโรงเรียนอนุบาลเอกชนพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือเล่นกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน รองลงมาคือสั่ง, บอก, แนะนำ พฤติกรรมพูดทำพินัน, พูดโอ้อวด และเอาของเพื่อนมาทำหรือใช้โดยเพื่อนไม่อนุญาต, ก้าวกายสิทธิ์ผู้อื่นตามลำดับ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นน้อยที่สุดคือ ปล่อยโยนควยคำพูดหรือทำทาง

และจากตารางที่ 6 เช่นเดียวกัน แสดงค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดและโรงเรียนอนุบาลเอกชน แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมทางสังคมทุกพฤติกรรมมีการกระจายใกล้เคียงกัน โรงเรียนอนุบาลแต่ละโรงเรียนเกิดพฤติกรรมในลักษณะคล้ายคลึงกัน

3.2 อันดับที่มีความถี่เฉลี่ยรวมของพฤติกรรมทางสังคม ปรากฏผลในตารางที่ 7 ดังนี้

ตารางที่ 7 แสดงอันดับที่ความถี่เฉลี่ยรวมของพฤติกรรมทางสังคม
ของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด และ
โรงเรียนอนุบาลเอกชน

อันดับที่	พฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน	ความถี่เฉลี่ยรวม
1	23 เล่นกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน	29.647
2	4 สั่ง, บอก, แนะนำ	8.949
3	18 พูดหาพนัน, พูดโอ้อวด	8.307
4	13 เอาของเพื่อนมาทำหรือใช้โดยเพื่อนไม่ อนุญาต, ก้าวกายสิทธิ์ผู้อื่น	6.555
5	2 ช่วยผู้อื่นทำงานหรือเล่น	6.199
6	5 พูดนำและ/หรือทำนำแล้วเพื่อนร่วมมือหรือทำ ตาม พูดชักชวน	4.547
7	19 ขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น, ฟังผู้อื่น (อาจ ไม่ตรงรองขอ)	3.555
8	11 วากฉาว, ขมขู่, กอกรวนผู้อื่น	3.548
9	25 ปฏิเสธขอเสนอหรือการกระทำของเพื่อน	3.292
10	10 ทำเลียนแบบ	3.249
11	9 ทำตามที่เพื่อนเสนอ	3.164
12	1 แแบ่งปันของให้เพื่อน	3.153
13	12 ทำร้ายร่างกายตนเองหรือผู้อื่น	2.825
14	22 ไม่คอยโตเมื่อเพื่อนรังแก, ขอมเพื่อนเมื่อ เพื่อนก้าวกาย	2.790

อันดับที่	พฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน	ความถี่เฉลี่ยรวม
15	24 ขอยืมสิ่งของเพื่อน	2.790
16	20 พุดหรือแสดงท่าทางล้อเลียน ยมหรือหัวเราะ (ล้อเลียน)	2.593
17	21 ยึดถือของทุกอย่างที่เป็นของตน หวงของ	2.208
18	26 ยอมรับความช่วยเหลือจากเพื่อน	1.589
19	16 โต้เถียงกัน, คากัน	0.697
20	17 แย่งของกัน	0.578
21	6 เก็บของเมื่อเลิกเล่นแล้ว	0.563
22	8 ชมเชยเพื่อน	0.487
23	15 ตักัน, ทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน	0.453
24	14 ทำลายสิ่งของ (ทำให้ของเสียหาย)	0.329
25	7 พุดและ/หรือทำทนายอมรับในความผิดที่ตนกระทำ	0.316
26	3 ปลอมโยนควยคำพุดหรือหาทาง	0.210

จากตารางที่ 7 แสดงอันดับที่ความถี่เฉลี่ยรวมของพฤติกรรมทางสังคม
 ของนักเรียน ผู้วิจัยกำหนดให้พฤติกรรมที่เกิดความถี่มากกว่า 10 ขึ้นไป แสดงว่า
 เกิดพฤติกรรมนั้นมาก ความถี่ระหว่าง 5-10 แสดงว่าเกิดพฤติกรรมนั้นปานกลาง
 และพฤติกรรมที่มีความถี่ต่ำกว่า 5 แสดงว่าเกิดพฤติกรรมนั้นน้อย แสดงให้เห็นว่า

พฤติกรรมทางสังคมที่เกิดขึ้นมาก ได้แก่ เล่นกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน
 พฤติกรรมทางสังคมที่เกิดขึ้นปานกลาง ได้แก่ พฤติกรรมตามลำดับดังนี้

สั่ง, บอก, แนะนำ

พูดทักทาย, พูดโอ้อวด

เอาของเพื่อนมาทำหรือใช้โดยเพื่อนไม่อนุญาต, ก้าวก่ายสิทธิผู้อื่น
 ช่วยเหลือผู้อื่นทำงานหรือเล่น

พฤติกรรมทางสังคมที่เกิดขึ้นน้อย ได้แก่ พฤติกรรมตามลำดับ ดังนี้

พุดนำ และ/หรือทักนำแล้วเพื่อนทำตาม

ขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น, ฟังผู้อื่น

วากสาว, ชมชู้, กอกรวนผู้อื่น

ปฏิเสธขอ เสนอหรือการกระทำของเพื่อน

ทำเลียนแบบ

ทำตามทีเพื่อนเสนอ

แบ่งปันของให้เพื่อน

ทำร้ายร่างกายตนเองหรือผู้อื่น

ไม่ตอบโต้เมื่อเพื่อนรังแก

ขอยืมสิ่งของเพื่อน

พูดหรือแสดงท่าทางล้อผู้อื่น

ยึดถือของทุกอย่างเป็นของตน, หวงของ

ยอมรับความช่วยเหลือจากเพื่อน
 โต้เถียงกัน, คากัน
 แยงของกัน
 เก็บของเมื่อเลิกเล่นแล้ว
 ชมเชยเพื่อน
 ตีกัน, ทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน
 ทำลายสิ่งของ (ทำให้ของเสียหาย)
 พุดและ/หรือทำท่ายอมรับในความผิดที่ตนกระทำ
 ปลอบโยนด้วยคำพูดหรือท่าทาง

4. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนระหว่าง

โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดกับโรงเรียนอนุบาลเอกชน

เมื่อเปรียบเทียบความถี่พฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนระหว่างโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดกับโรงเรียนอนุบาลเอกชนจากตารางที่ 6 จะเห็นว่าทุกพฤติกรรมมีความถี่ใกล้เคียงกัน แสดงว่าโรงเรียนทั้ง 2 ประเภทมีพฤติกรรมทางสังคมเกิดขึ้นใกล้เคียงกัน และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นลำดับที่ 1-5 เรียงจากมากไปหาน้อยมีลำดับเหมือนกัน คือ

เล่นกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน
 สั่ง, บอก, แนะนำ
 พุดทักพินัน, พุดโอ้อวด
 เอาของเพื่อนมาทำหรือใช้โดยเพื่อนไม่อนุญาต, ก้าวก่ายสิทธิผู้อื่น
 ช่วยเหลือผู้อื่นทำงานหรือเล่น

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน
โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดกับโรงเรียนอนุบาลเอกชน ปรากฏว่า พฤติกรรมทาง
สังคมทุกพฤติกรรมมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับ
นักเรียน กับพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน

จากการวิเคราะห์ด้วย Subprogram Crosstabulation โดยโปรแกรม
คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS เพื่อหาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่าง
ครูกับนักเรียน 42 พฤติกรรม กับพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน 26 พฤติกรรม
พบว่า พฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 30 คู่ เป็น
ความสัมพันธ์กันในทางบวก 15 คู่ และความสัมพันธ์กันในทางลบ 15 คู่ ดังแสดง
ในตารางที่ 8-37

ความสัมพันธ์กันในทางบวก หมายความว่า ในคู่พฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์
กัน ถ้ามีพฤติกรรมหนึ่งเกิดมาก อีกพฤติกรรมหนึ่งก็เกิดมากเช่นเดียวกัน และถ้า
พฤติกรรมหนึ่งเกิดน้อย อีกพฤติกรรมหนึ่งก็เกิดน้อย เช่นเดียวกัน

ความสัมพันธ์กันในทางลบ หมายความว่า ในคู่พฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์
กัน ถ้ามีพฤติกรรมหนึ่งเกิดมาก อีกพฤติกรรมหนึ่งจะเกิดน้อย

ตารางที่ 8 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมครูยอมรับความรู้ลึกของนักเรียนทางท่าทาง กับพฤติกรรมนักเรียนพูดนำหรือทำนำ

		พูดนำหรือทำนำ		รวม
		ต่ำ	สูง	
ครูยอมรับความรู้ลึกของนักเรียนทางท่าทาง	ต่ำ	12	3	15 (75.0)
	สูง	0	5	5 (25.0)
รวม		12 (60.0)	8 (40.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.00361

จากตารางที่ 8 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูยอมรับความรู้ลึกของนักเรียนทางท่าทางน้อย มีพฤติกรรมพูดนำหรือทำนำน้อย และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูยอมรับความรู้ลึกของนักเรียนทางท่าทางมาก มีพฤติกรรมนักเรียนพูดนำหรือทำนำมาก นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 9 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมครูยอมรับความคิดเห็น
ของนักเรียนทั้งทางท่าทางและทางวาจา กับพฤติกรรม
นักเรียนพูดนำหรือทำนำ

พูดนำหรือทำนำ

		พูดนำหรือทำนำ		รวม
		ต่ำ	สูง	
ครูยอมรับความคิดเห็น ของนักเรียนทั้งทาง ท่าทางและทางวาจา	ต่ำ	12	5	17 (85.0)
	สูง	0	3	3 (15.0)
รวม		12 (60.0)	8 (40.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.04912

จากตารางที่ 9 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูยอมรับความคิดเห็น
ของนักเรียนทั้งทางท่าทางและทางวาจา น้อย มีพฤติกรรมนักเรียนพูดนำหรือทำนำ
น้อย และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียนทั้งทางท่าทาง
และทางวาจามาก มีพฤติกรรมนักเรียนพูดนำหรือทำนำมาก นั่นคือพฤติกรรมทั้งสอง
มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมครูยอมรับความคิดเห็น
 ของนักเรียนทั้งทางทาทางและทางวาจา กับพฤติกรรม
 นักเรียนเก็บของเมื่อเลิกเล่นแล้ว

		เก็บของเมื่อเลิกเล่นแล้ว		รวม
		ต่ำ	สูง	
ครูยอมรับความคิดเห็นของ นักเรียนทั้งทางทาทางและ ทางวาจา	ต่ำ	13	4	17 (85.0)
	สูง	0	3	3 (15.0)
รวม		13 (65.0)	7 (35.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.03070

จากตารางที่ 10 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูยอมรับความคิดเห็น
 ของนักเรียนทั้งทางทาทางและทางวาจาบ่อย มีพฤติกรรมนักเรียนเก็บของเมื่อเลิก
 เล่นแล้วน้อย และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียนทั้งทาง
 ทาทางและทางวาจามาก มีพฤติกรรมนักเรียนเก็บของเมื่อเลิกเล่นแล้วมาก นั่นคือ
 พฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$)

ตารางที่ 11 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมครูบรรยายทางวาจา
กับพฤติกรรมนักเรียนทำเลียนแบบ

		ทำเลียนแบบ		รวม
		ต่ำ	สูง	
ครูบรรยายทางวาจา	ต่ำ	4	7	11 (55.0)
	สูง	8	1	9 (45.0)
รวม		12 (60.0)	8 (40.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.02489

จากตารางที่ 11 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูบรรยายทางวาจา
น้อย มีพฤติกรรมนักเรียนทำเลียนแบบมาก และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูบรรยาย
ทางวาจามาก มีพฤติกรรมนักเรียนทำเลียนแบบน้อย นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความ
สัมพันธ์กันในทางลบอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$)

ตารางที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมครูตำหนิทางวาจากับ
พฤติกรรมนักเรียนทำตามทีเพื่อนเสนอ

		ทำตามทีเพื่อนเสนอ		รวม
		ต่ำ	สูง	
ครูตำหนิทางวาจา	ต่ำ	5	9	14 (70.0)
	สูง	6	0	6 (30.0)
รวม		11 (55.0)	9 (45.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.01192

จากตารางที่ 12 แสดงว่าในห้องเรียนทีมีพฤติกรรมครูตำหนิทางวาจา
น้อย มีพฤติกรรมนักเรียนทำตามทีเพื่อนเสนอมาก และห้องเรียนทีมีพฤติกรรมครู
ตำหนิทางวาจามาก มีพฤติกรรมนักเรียนทำตามทีเพื่อนเสนอน้อยนั่นคือพฤติกรรม
ทั้งสองมีความสัมพันธ์กันทางลบอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 13 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมนักเรียนตอบสนองทั้งทางท่าทางและทางวาจากับพฤติกรรมนักเรียนสั่ง, บอก, แนะนำ

		สั่ง, บอก, แนะนำ		รวม
		ต่ำ	สูง	
นักเรียนตอบสนองทั้งทางท่าทางและทางวาจา	ต่ำ	9	1	10 (50.0)
	สูง	3	7	10 (50.0)
รวม		12 (60.0)	8 (40.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.00988

จากตารางที่ 13 แสดงว่าในห้องเรียนที่นักเรียนตอบสนองทั้งทางท่าทางและทางวาจาน้อย มีพฤติกรรมนักเรียนสั่ง, บอก, แนะนำน้อย และห้องเรียนที่นักเรียนตอบสนองทั้งทางท่าทางและทางวาจามาก มีพฤติกรรมนักเรียนสั่ง, บอก, แนะนำมาก นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 14 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องเกี่ยวกับตัวเองทั้งทางท่าทางและทางวาจา กับพฤติกรรมนักเรียนสั่ง, บอก, แนะนำ

		ต่ำ	สูง	
นักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษเกี่ยวกับตัวเองทั้งทางท่าทางและทางวาจา	ต่ำ	6	8	รวม 14 (70.0)
	สูง	6	0	6 (30.0)
รวม		12 (60.0)	8 (40.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.02384

จากตารางที่ 14 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเองทั้งทางท่าทางและทางวาจาน้อย มีพฤติกรรมนักเรียนสั่ง, บอก, แนะนำมาก และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่เกี่ยวกับตัวเองทั้งทางท่าทางและทางวาจามาก มีพฤติกรรมนักเรียนสั่ง, บอก, แนะนำน้อย นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางลบอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 15 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมนักเรียนก้าวร้าวต่อครู ทั้งทางท่าทางและทางวาจา กับพฤติกรรมนักเรียนสูง, บก, แะนำ

นักเรียนก้าวร้าวต่อครู ทั้งทางท่าทางและ ทางวาจา	นักเรียนสูง, บก, แะนำ		รวม
	ต่ำ	สูง	
ต่ำ	12	5	17 (85.0)
สูง	0	3	3 (15.0)
รวม	12 (60.0)	8 (40.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.04912

จากตารางที่ 15 แสดงว่าในห้องเรียนที่นักเรียนก้าวร้าวต่อครูทั้งทางท่าทางและทางวาจาน้อย มีพฤติกรรมสูง, บก, แะนำน้อย และห้องเรียนที่นักเรียนก้าวร้าวต่อครูทั้งทางท่าทางและทางวาจามาก มีพฤติกรรมนักเรียนสูง, บก, แะนำมาก นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่เกี่ยวกับตัวเองทางวาจา กับพฤติกรรมชมเชยเพื่อน

		ชมเชยเพื่อน		รวม
		ต่ำ	สูง	
นักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่เกี่ยวกับ ตัวเองทางวาจา	ต่ำ	6	7	13 (65.0)
	สูง	7	0	7 (35.0)
รวม		13 (65.0)	7 (35.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.02214

จากตารางที่ 16 แสดงว่าในห้องเรียนที่นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่เกี่ยวกับตัวเองทางวาจาน้อย มีพฤติกรรมนักเรียนชมเชยเพื่อนมาก และห้องเรียนที่นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล่าวโทษเกี่ยวกับตัวเองทางวาจามาก มีพฤติกรรมชมเชยเพื่อนน้อย นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางลบอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 17 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่เกี่ยวกับตัวเองทางวาจา กับ พฤติกรรมวากด่า, ชมชู้, กอกรวนผู้อื่น วากด่า, ชมชู้

		ต่ำ	สูง	
นักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษ ในเรื่องเกี่ยวกับตัวเอง ทางวาจา	ต่ำ	6	7	รวม 13 (65.0)
	สูง	7	0	7 (35.0)
รวม		13 (65.0)	7 (35.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.02214

จากตารางที่ 17 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่เกี่ยวกับตัวเองทางวาจาน้อย มีพฤติกรรมวากด่า, ชมชู้, กอกรวนผู้อื่นมาก และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่เกี่ยวกับตัวเองมาก มีพฤติกรรมวากด่า, ชมชู้, กอกรวนผู้อื่นน้อย นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางลบอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษ
ในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้องด้วยทางวาจา กับพฤติกรรมทำตามที่เพื่อนเสนอ

ทำตามที่เพื่อนเสนอ

		ต่ำ	สูง	รวม
นักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษ ในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้อง ด้วยทางวาจา	ต่ำ	4	8	12 (60.0)
	สูง	7	1	8 (40.0)
รวม		11 (55.0)	9 (45.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.02489

จากตารางที่ 18 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้องด้วยทางวาจาน้อย มีพฤติกรรมทำตามที่เพื่อนเสนอมาก และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้องด้วยทางวาจามาก มีพฤติกรรมทำตามที่เพื่อนเสนอน้อย นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางลบอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมเจียบ กับพฤติกรรม
นักเรียนพูดนำหรือทำนำ

		พูดนำหรือทำนำ		
		ต่ำ	สูง	
เจียบ	ต่ำ	12	3	รวม 15 (75.0)
	สูง	0	5	5 (25.0)
รวม		12 (60.0)	8 (40.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.00361

จากตารางที่ 19 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมเจียบน้อย มีพฤติกรรม
นักเรียนพูดนำหรือทำนำน้อย และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมเจียบมาก มีพฤติกรรม
นักเรียนพูดนำหรือทำนำมาก นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางบวก
อย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 20 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมเจียบ กับพฤติกรรมนักเรียนเก็บของเมื่อเลิกเล่นแล้ว

เก็บของเมื่อเลิกเล่นแล้ว

		เก็บของเมื่อเลิกเล่นแล้ว		รวม
		ต่ำ	สูง	
เจียบ	ต่ำ	12	3	15 (75.0)
	สูง	1	4	5 (25.0)
รวม		13 (65.0)	7 (35.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.03070

จากตารางที่ 20 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมเจียบน้อย มีพฤติกรรมนักเรียนเก็บของเมื่อเลิกเล่นแล้วน้อย และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมเจียบมาก มีพฤติกรรมนักเรียนเก็บของเมื่อเลิกเล่นแล้วมาก นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 21 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมครูยอมรับความรู้สึกของนักเรียนทางวาจา กับพฤติกรรมนักเรียนโต้เถียงกัน

โต้เถียงกัน

		ต่ำ	สูง	รวม
ครูยอมรับความรู้สึกของนักเรียนทางวาจา	ต่ำ	5	10	15 (75.0)
	สูง	5	0	5 (25.0)
รวม		10 (50.0)	10 (50.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.01625

จากตารางที่ 21 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูยอมรับความรู้สึกของนักเรียนทางวาจน้อย มีพฤติกรรมนักเรียนโต้เถียงกันมาก และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูยอมรับความรู้สึกของนักเรียนทางวาจามาก มีพฤติกรรมนักเรียนโต้เถียงกันน้อย นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 22 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมครูยอมรับความรู้ลึกของ
นักเรียนทางวาจา กับพฤติกรรมนักเรียนพูดทำพจน์,
พูดโอ้อวด
พูดทำพจน์, พูดโอ้อวด

		ต่ำ	สูง	
ครูยอมรับความรู้ลึกของ นักเรียนทางวาจา	ต่ำ	7	6	รวม 13 (65.0)
	สูง	7	0	7 (35.0)
	รวม	14 (70.0)	6 (30.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.04427

จากตารางที่ 22 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูยอมรับความรู้ลึก
ของนักเรียนทางวาจาน้อย มีพฤติกรรมนักเรียนพูดทำพจน์, พูดโอ้อวดมาก และ
ห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูยอมรับความรู้ลึกของนักเรียนทางวาจามาก มีพฤติกรรม
นักเรียนพูดทำพจน์, พูดโอ้อวดน้อย นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันใน
ทางลบอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 23 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมครูยกย่องชมเชยนักเรียน
ทางวาจา กับพฤติกรรมขอยืมสิ่งของเพื่อน

		ขอยืมสิ่งของเพื่อน		รวม
		ต่ำ	สูง	
ครูยกย่องชมเชยนักเรียน	ต่ำ	3	7	10 (50.0)
	สูง	8	2	10 (50.0)
รวม		11 (55.0)	9 (45.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.03489

จากตารางที่ 23 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูยกย่องชมเชยนักเรียนทางวาจาน้อย มีพฤติกรรมนักเรียนขอยืมสิ่งของเพื่อนมาก และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูยกย่องชมเชยนักเรียนทางวาจามาก มีพฤติกรรมนักเรียนขอยืมสิ่งของเพื่อนน้อย นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางลบอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมครูตามคำถามที่ถามความ
ต้องการ กับพฤติกรรมนักเรียนขอความช่วยเหลือจาก
ผู้อื่น, พี่ผู้อื่น

ขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น, พี่ผู้อื่น

		ผู้อื่น, พี่ผู้อื่น		
		ต่ำ	สูง	
ครูตามคำถามที่ถามความ ต้องการ	ต่ำ	12	2	รวม 14 (70.0)
	สูง	1	5	6 (30.0)
รวม		13 (65.0)	7 (35.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.00722

จากตารางที่ 24 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูตามคำถามที่ถาม
ความต้องการของนักเรียนน้อย มีพฤติกรรมนักเรียนพี่ผู้อื่นน้อย และห้องเรียนที่มี
พฤติกรรมครูตามคำถามที่ถามความต้องการของนักเรียนมาก มีพฤติกรรมนักเรียน
พี่ผู้อื่นมาก นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ

($p < .05$)

ตารางที่ 25 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมครูใช้คำสั่งทั้งทางท่าทาง และทางวาจา กับพฤติกรรมนักเรียนโต้เถียงกัน

โต้เถียงกัน

		โต้เถียงกัน		รวม
		ต่ำ	สูง	
ครูใช้คำสั่งทั้งทางท่าทาง และทางวาจา	ต่ำ	6	10	16 (80.0)
	สูง	4	0	4 (20.0)
รวม		10 (50.0)	10 (50.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.04334

จากตารางที่ 25 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูใช้คำสั่งทั้งทางท่าทางและทางวาจาบ่อย มีพฤติกรรมนักเรียนโต้เถียงกันมาก และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูใช้คำสั่งทั้งทางท่าทางและทางวาจามาก มีพฤติกรรมนักเรียนโต้เถียงกันน้อย นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางลบอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 26 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมครูใช้คำสั่งทั้งทาง
ทำทางและทางวาจา กับพฤติกรรมนักเรียนยอมรับ
ความช่วยเหลือจากเพื่อน
ยอมรับความช่วยเหลือจากเพื่อน

		ต่ำ	สูง	
ครูใช้คำสั่งทั้งทางทำทาง และทางวาจา	ต่ำ	6	10	รวม 16 (80.0)
	สูง	4	0	4 (20.0)
	รวม	10 (50.0)	10 (50.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.04334

จากตารางที่ 26 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูใช้คำสั่งทั้งทาง
ทำทางและทางวาจาน้อย มีพฤติกรรมนักเรียนยอมรับความช่วยเหลือจากเพื่อนมาก
และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูใช้คำสั่งทั้งทางทำทางและทางวาจามาก นักเรียน
ยอมรับความช่วยเหลือจากเพื่อนน้อย แสดงว่าพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน
ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 27 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมครูทำหน้าที่ทาง
กับพฤติกรรมนักเรียนเอาของเพื่อนมาใช้โดยไม่ได้
รับอนุญาต, ก้าวกายสิทธิ์ผู้อื่น
ก้าวกายสิทธิ์ผู้อื่น

		ต่ำ	สูง	รวม
ครูทำหน้าที่ทาง	ต่ำ	8	3	11 (55.0)
	สูง	2	7	9 (45.0)
รวม		10 (50.0)	10 (50.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.03489

จากตารางที่ 27 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูทำหน้าที่ทาง
น้อย มีพฤติกรรมนักเรียนก้าวกายสิทธิ์ผู้อื่นน้อย และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูทำ
หน้าที่ทางมาก มีพฤติกรรมนักเรียนก้าวกายสิทธิ์ผู้อื่นมาก นั่นคือพฤติกรรมทั้งสอง
มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 28 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมครูทำหนังสือทางวาจา
กับพฤติกรรมนักเรียนทำรายสิ่งของ

		ทำรายสิ่งของ		
		ต่ำ	สูง	
ครูทำหนังสือทางวาจา	ต่ำ	12	2	รวม 14 (70.0)
	สูง	1	5	6 (30.0)
รวม		13 (65.0)	7 (35.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.00722

จากตารางที่ 28 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูทำหนังสือทางวาจา
น้อย มีพฤติกรรมนักเรียนทำรายสิ่งของน้อย และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมครูทำหนังสือทางวาจา
มาก มีพฤติกรรมนักเรียนทำรายสิ่งของมาก นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน
ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 29 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมนักเรียนตอบสนองทั้งทางท่าทางและทางวาจา กับพฤติกรรมนักเรียนขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น, ฟังผู้อื่น

		ฟังผู้อื่น		
		ต่ำ	สูง	
นักเรียนแสดงพฤติกรรมตอบสนองทั้งทางท่าทางและทางวาจา	ต่ำ	9	1	รวม 10 (50.0)
	สูง	4	6	10 (50.0)
รวม		13 (65.0)	7 (35.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.02864

จากตารางที่ 29 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนตอบสนองทั้งทางท่าทางและทางวาจน้อย มีพฤติกรรมฟังผู้อื่นน้อย และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนตอบสนองทั้งทางท่าทางและทางวาจามาก มีพฤติกรรมฟังผู้อื่นมาก นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 30 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมนักเรียนแสดงความคิดริเริ่ม
ทั้งทางท่าทางและทางวาจา กับพฤติกรรมโต้เถียงกัน

		โต้เถียงกัน		รวม
		ต่ำ	สูง	
นักเรียนแสดงความคิดริเริ่ม ทั้งทางท่าทางและทางวาจา	ต่ำ	6	10	16 (80.0)
	สูง	4	0	4 (20.0)
รวม		10 (50.0)	10 (50.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.04334

จากตารางที่ 30 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนแสดงความคิดริเริ่มทั้งทางท่าทางและทางวาจน้อย มีพฤติกรรมโต้เถียงกันมาก และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนแสดงความคิดริเริ่มทั้งทางท่าทางและทางวาจามาก มีพฤติกรรมโต้เถียงกันน้อย นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางลบอย่างมีนัยสำคัญ
($p < .05$)

ตารางที่ 31 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมนักเรียนแสดงความคิดริเริ่ม
ทางท่าทาง กับพฤติกรรมยอมรับความช่วยเหลือจากเพื่อน

ยอมรับความช่วยเหลือจากเพื่อน

		ยอมรับความช่วยเหลือจากเพื่อน		รวม
		ต่ำ	สูง	
นักเรียนแสดงความคิดริเริ่ม ทางท่าทาง	ต่ำ	10	6	16 (80.0)
	สูง	0	4	4 (20.0)
รวม		10 (50.0)	10 (50.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.04334

จากตารางที่ 31 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนแสดงความคิดริเริ่มทางท่าทางน้อย มีพฤติกรรมยอมรับความช่วยเหลือจากเพื่อนน้อย และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนแสดงความคิดริเริ่มทางท่าทางมาก มีพฤติกรรมยอมรับความช่วยเหลือจากเพื่อนมาก นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$)

ตารางที่ 32 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษเกี่ยวกับตัวเองทั้งทางท่าทางและทางวาจา กับ พฤติกรรมขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น, ฟังผู้อื่น

		ฟังผู้อื่น		
		ต่ำ	สูง	
นักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษเกี่ยวกับตัวเองทั้งทางท่าทางและทางวาจา	ต่ำ	7	7	รวม 14 (70.0)
	สูง	6	0	6 (30.0)
รวม		13 (65.0)	7 (35.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.04427

จากตารางที่ 32 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษเกี่ยวกับตัวเองทั้งทางท่าทางและทางวาจาน้อย มีพฤติกรรมฟังผู้อื่นเท่ากัน และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษเกี่ยวกับตัวเองทั้งทางท่าทางและทางวาจามาก มีพฤติกรรมฟังผู้อื่นน้อย แสดงว่าพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางลบอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 33 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล้าวโทษเกี่ยวกับตัวเองทางวาจา กับพฤติกรรมพูดทำพนัน, พูดโอ้อวด

		พูดทำพนัน		รวม
		ต่ำ	สูง	
นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล้าวโทษเกี่ยวกับตัวเองทางวาจา	ต่ำ	7	6	13 (65.0)
	สูง	7	0	7 (35.0)
รวม		14 (70.0)	6 (30.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.04427

จากตารางที่ 33 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล้าวโทษเกี่ยวกับตัวเองทางวาจาบ่อย มีพฤติกรรมนักเรียนพูดทำพนัน, พูดโอ้อวดปานกลาง และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมร้องขอ, กล้าวโทษเกี่ยวกับตัวเองทางวาจามาก มีพฤติกรรมนักเรียนพูดทำพนัน, พูดโอ้อวดน้อย แสดงว่าพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางลบอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 34 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้องกับควายทางวาจา กับ พฤติกรรมยึดถือของทุกอย่างเป็นของตน, หวงของยึดถือของทุกอย่างเป็นของตน, หวงของ

	ต่ำ	สูง	
นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้องกับควายทางวาจา	ต่ำ	1	รวม 12 (60.0)
	สูง	6	8 (40.0)
รวม	13 (65.0)	7 (35.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.00444

จากตารางที่ 34 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้องกับควายทางวาจาน้อย มีพฤติกรรมหวงของน้อย และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้องกับควายทางวาจามาก มีพฤติกรรมหวงของมาก นั่นคือ พฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 35 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้องกับควยทางวาจา กับ พฤติกรรมเล่นกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน

เล่นกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน

นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่น เกี่ยวข้องกับควยทางวาจา		ต่ำ	สูง	รวม
		ต่ำ	สูง	
ต่ำ	9	3	12 (60.0)	
สูง	2	6	8 (40.0)	
รวม	11 (55.0)	9 (45.0)	20 (100.0)	

FISHER'S EXACT TEST = 0.03989

จากตารางที่ 35 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้องกับควยทางวาจาน้อย มีพฤติกรรมเล่นกับเพื่อนน้อย และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้องกับควยทางวาจามาก มีพฤติกรรมเล่นกับเพื่อนมาก นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 36 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมเจียมกับพฤติกรรม
โต่เดียวกัน, คากัน

		โต่เดียวกัน		รวม
		ต่ำ	สูง	
เจียม	ต่ำ	5	10	15 (75.0)
	สูง	5	0	5 (25.0)
รวม		10 (50.0)	10 (50.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.01625

จากตารางที่ 36 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมเจียมน้อย มี
พฤติกรรมนักเรียนโต่เดียวกันมาก และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมเจียมมาก มีพฤติกรรม
นักเรียนโต่เดียวกันน้อย นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางลบอย่าง
มีนัยสำคัญ ($p < .05$)

ตารางที่ 37 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้องกับค้ายางวาจา กับพฤติกรรมขอยืมสิ่งของเพื่อน
ขอยืมสิ่งของเพื่อน

		ต่ำ	สูง	
นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้องกับค้ายางวาจา	ต่ำ	4	8	รวม 12 (60.0)
	สูง	7	1	8 (40.0)
รวม		11 (55.0)	9 (45.0)	20 (100.0)

FISHER'S EXACT TEST = 0.02489

จากตารางที่ 37 แสดงว่าในห้องเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้องกับค้ายางวาจาน้อย มีพฤติกรรมขอยืมสิ่งของเพื่อนมาก และห้องเรียนที่มีพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้องกับค้ายางวาจามาก มีพฤติกรรมขอยืมสิ่งของเพื่อนน้อย นั่นคือพฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางลบอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$)

จากตารางที่ 8-37 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของพฤติกรรม ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน กับพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนที่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 แยกตามลักษณะความสัมพันธ์เป็นความสัมพันธ์กัน ในทางบวก กับสัมพันธ์กันในทางลบได้ดังนี้

ความสัมพันธ์กันในทางบวก

- 1) ครูยอมรับความรู้สึกของนักเรียนทางท่าทางกับนักเรียนพูดนำหรือทำนำ
- 2) ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียนทางท่าทางกับนักเรียนพูดนำหรือทำนำ
- 3) ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียนทั้งทางท่าทางและทางวาจา กับนักเรียนเก็บของเมื่อเลิกเล่นแล้ว
- 4) นักเรียนตอบสนองทั้งทางท่าทางและทางวาจา กับนักเรียนสั่ง, บอก, แนะนำ
- 5) นักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อครูทั้งทางท่าทางและทางวาจา กับนักเรียนสั่ง, บอก, แนะนำ
- 6) พฤติกรรมเจียบกับนักเรียนพูดนำหรือทำนำ
- 7) พฤติกรรมเจียบกับนักเรียนเก็บของเมื่อเลิกเล่นแล้ว
- 8) ครูยอมรับความรู้สึกของนักเรียนทางวาจา กับนักเรียนโต้เถียงกัน, คำกั้น
- 9) ครูถามคำถามที่ตามความต้องการกับนักเรียนขอความช่วยเหลือ จากผู้อื่น, ฟังผู้อื่น
- 10) ครูตำหนิทางท่าทาง กับนักเรียนเอาของเพื่อนมาใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต, ก้าวก่ายสิทธิ์ผู้อื่น

- 11) ครูตำหนิทางวาจากับนักเรียนทำสายลิ่งของ
 12) นักเรียนตอบสนองทางวาจากับนักเรียนขอความช่วยเหลือจาก
 ผู้อื่น, พี่ผู้อื่น

13) นักเรียนแสดงความคิดริเริ่มทางท่าทางกับนักเรียนยอมรับ
 ความช่วยเหลือจากผู้อื่น

14) นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่น
 เกี่ยวข้องด้วยทางวาจากับนักเรียนยึดถือของทุกอย่างเป็นของตน, หวงของ

15) นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่น
 เกี่ยวข้องด้วยทางวาจากับนักเรียนเล่นกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน

ความสัมพันธ์กันในทางลบ

- 1) ครูบรรยายทางวาจากับนักเรียนทำเลียนแบบ
- 2) ครูตำหนิ, ชู, วิจาร์ณทางวาจากับนักเรียนทำตามพี่เพื่อนเสนอ
- 3) นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่เกี่ยวข้อง
 ตัวเองทางท่าทาง กับนักเรียนสั่ง, บอก, แนะนำ
- 4) นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่เกี่ยวข้อง
 ตัวเองทางวาจากับนักเรียนชมเชยเพื่อน
- 5) นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่เกี่ยวข้อง
 ตัวเองทางวาจากับนักเรียนว่ากล่าว, ชมชู, กอวานผู้อื่น
- 6) นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่นเกี่ยวข้อง
 ด้วยทางวาจา กับนักเรียนทำตามพี่เพื่อนเสนอ
- 7) ครูยอมรับความรู้สึกของนักเรียนทางวาจากับนักเรียนพูดทำพินัน,
 พูดโอ้อวด
- 8) ครูยกย่องชมเชยนักเรียนทางวาจากับนักเรียนขอยืมสิ่งของเพื่อน

9) ครูใช้คำสั่งทั้งทางท่าทางและทางวาจากับนักเรียนโต้เถียงกัน,
 คากัน

10) ครูใช้คำสั่งทั้งทางท่าทางและทางวาจากับนักเรียนยอมรับ
 ความช่วยเหลือจากเพื่อน

11) นักเรียนแสดงความคิดริเริ่มทั้งทางท่าทางและทางวาจากับ
 นักเรียนโต้เถียงกัน, คากัน

12) นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล่าวโทษเกี่ยวกับตัวเองทาง
 ท่าทางและทางวาจากับนักเรียนโต้เถียงกัน, คากัน

13) พฤติกรรมเจียมกับนักเรียนโต้เถียงกัน, คากัน

14) นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่มีผู้อื่น
 เกี่ยวข้องด้วยทางวาจากับนักเรียนขอยืมสิ่งของเพื่อน

15) นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ, กล่าวโทษในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
 ตัวเองทั้งทางท่าทางและทางวาจากับขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น, ฟังผู้อื่น

พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน กับพฤติกรรมทางสังคมของ
 นักเรียนที่มีความสัมพันธ์กันทั้ง 30 คู่ นำมาแสดงในรูปตาราง ปรากฏในตาราง
 ที่ 38 ดังนี้

พฤติกรรมสัมพันธ์	ลักษณะความสัมพันธ์	พฤติกรรมทางสังคม
คุุ้ชอุมริบควารมริบคิของนักรเรียน - หางหาหาง - หางวาววาว - หางวาววาว	ควบ ควบ ควบ	หุคหน้าและ/หรือห่าหน้าอวเลื้อนห่าควาร, หุคริกรว โคเอียงกัน, คากัน หุคห่าพัน, หุคโศอว
คุุ้ชอุมริบควารมริบคิของนักรเรียน -- หางวาววาว	ควบ	รือมิบสิ่งของเลื้อน
คุุ้ชอุมริบควารมริบคิเลื้อนของนักรเรียน - หางหาหาง - หังหางหาหางและ หางวาววาว	ควบ ควบ	หุคหน้าและ/หรือห่าหน้าอวเลื้อนห่าควาร, หุคริกรว เลื้อนของเลื้อนเออิกเออนอว
คุุ้ชอุมริบควารมริบคิของนักรเรียน	ควบ	รือควารมริบควารเลื้อน, หังคิ
คุุ้ชอุมริบควารมริบคิของนักรเรียน - หางหาหาง	ควบ	ห่าเลื้อนอว
คุุ้ชอุมริบควารมริบคิของนักรเรียน - หังหางหาหางและหางวาววาว - หังหางหาหางและหางวาววาว	ควบ ควบ	โคเอียงกัน, คากัน หุคห่าพัน, หุคโศอว
คุุ้ชอุมริบควารมริบคิของนักรเรียน - หางหาหาง - หางวาววาว - หางวาววาว	ควบ ควบ ควบ	เอารองเลื้อนมาห่าหรือโคเอียงเลื้อนเออิกเออนอว, คารวคารวเลื้อน ห่าอวสิ่งของ (ห่าโคเอียงเออิกเออนอว) ห่าควารเลื้อนเออิกเออนอว
นักรเรียนแสดงพฤติกรรมของนักรเรียน - หังหางหาหางและ หางวาววาว - หางวาววาว	ควบ ควบ	หัง, ออ, แะน่า รือควารมริบควารเลื้อน, หังคิ
นักรเรียนแสดงพฤติกรรมของนักรเรียน - หางหาหาง - หังหางหาหางและหาง วาววาว	ควบ ควบ	หุคห่าพัน, หุคโศอว โคเอียงกัน, คากัน
นักรเรียนแสดงพฤติกรรมของนักรเรียน, รืออว, คารวโค ใน เลื้อนที่เกอียกับตนเอง - หางหาหาง - หางวาววาว - หางวาววาว - หังหางหาหางและหางวาววาว - หังหางหาหางและหางวาววาว	ควบ ควบ ควบ ควบ ควบ	หัง, ออ, แะน่า รือควารมริบควารเลื้อน วารว, รืออว, คารวคารว โคเอียงกัน, คากัน รือควารมริบควารเลื้อน, หังคิ
นักรเรียนแสดงพฤติกรรมของนักรเรียน, รืออว, คารวโค ใน เลื้อนที่เกอียกับตนเอง - หางหาหาง - หางวาววาว - หางวาววาว - หางวาววาว	ควบ ควบ ควบ ควบ	หังคิของหุคอวอวเลื้อนของนักรเรียน, หังคิ เลื้อนกับเลื้อน, คารวคารว ห่าควารเลื้อนเออิกเออนอว รือมิบสิ่งของเลื้อน
นักรเรียนแสดงพฤติกรรมของนักรเรียน, รืออว, คารวโค ใน เลื้อนที่เกอียกับตนเอง - หังหางหาหาง และหางวาววาว	ควบ	หัง, ออ, แะน่า
นักรเรียนแสดงพฤติกรรมของนักรเรียน, รืออว, คารวโค ใน เลื้อนที่เกอียกับตนเอง	ควบ ควบ ควบ	หุคหน้าและ/หรือห่าหน้าอวเลื้อนห่าควาร, หุคริกรว เลื้อนของเลื้อนเออิกเออนอว โคเอียงกัน, คากัน